

الحق في سائر الحسنات والسيئات

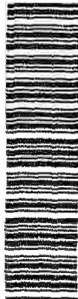
سبحان الله الذي لا يغيب عن خلقه غيبه شافيه صدور اهل توحيد و افراد
و كما فيه ازالة شبهات اهل تزيغ و فساد و مسمم به

تكملة لبيان الحق في ازالة الحجب

أزاليات ما تم مانه و محدث يكمانه ناصر سنن ماثور ناشر اخبار صحيحه
عالم رباني شيخ محمد بن اسماعيل بن صلاح الاسير النيامي الصنعائني

مطبع دار وقفاة محمدية مطبعه
دار فاروقية و قباة محمدية مطبعه

M.A. LIBRARY, A.M.U.

ARI4981

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

بنندگان قبول میسر میآید
آب گاهه روشن کی از اینبار
ز بویای هیچ

اور انہی میں سے
ایک ایسی ہی ہے
کہ حالت

کونین میں
فرود گاہ کی مکینک پروڈکٹ
بازار میں

کی زندگی
برای
نکند

توفیق دینی

و انچه كه در اين كتاب است

عن
باز

و ادب با اسلمین و کرامت
انضامی و اخلاقی و کرامت
و ادب با اسلمین و کرامت
انضامی و اخلاقی و کرامت
و ادب با اسلمین و کرامت
انضامی و اخلاقی و کرامت
و ادب با اسلمین و کرامت
انضامی و اخلاقی و کرامت

این جن جنم

و فی ما داخل است

سید بنائید مرا کہ بہ

۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بدون و

بسم الله الرحمن الرحيم

استیضات

10

الحمد لله الذي لا يقبل توحيد ربه بغيره من العباد حتى يفردوه بتوحيد
العبادة كل الافراد من اتخاذ الانداد فلا يتخذون له ندا ولا يدعون مع الله
احدا ولا يتوكلون الا عليه ولا يفرعون في كل حال الا اليه ولا يدعون بغير
اسمائه الحسن ولا يتوسلون اليه بالشفعاء من في الدنيا يشفع عنده الا
بإذنه فارفعني ما دأب الخلق الذين من دونك واشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له رباً معبوداً واشهد ان محمداً عبده ورسوله الذي امره ان
لا امرتكم لنفسي نفعا ولا ضرا وكفى بالله شهيدا صلى الله عليه وسلم و
على الله التابعين له في السلامة عن العيوب تطهير القلوب عن اعتقاد
يشوب **وبعد** فهذا نظهير الاعتقاد عن ادان الاتحاد وجب
على تاليفه وتصنيفه على توصيفه لما وايتيه وعلمته يقينا من
عموم اتخاذ العباد الانداد في الامصار والقرى وجميع البلاد
من اليمن والشام ومجده وقامه وجميع بلاد الاسلام وهو
الاعتقاد في القبور وفي الاحياء من يدعى العلم بالغيبات

و رسول او
فقه نفعا
الکلیت
و منده
و دریا و صاحب
و عیوب و
و اما
و شتی به
و الحجاز
و من

سلام او بروی
و سلامت او
و شک و تردید
و شبهه و استیسا
و حیرت و تعجب
و غم و اندوه
و کینه و بغض
و حسد و کین
و قتل و اموال
و غیر بنده او
و بار و رنج

[illegible][illegible]

پسین و تسلیم و خجسته نماید و سایر بلاد عالم
 در شهر را و دیبا و همه ملک
 عموما بخدا تعالی شکر آفرشته اند و کن
 شکر استخوان کردن است بابل و دیور
 بر زندگان کسی که دعوی علم میکنند

تہذیب و ادب کی تاریخ

عن عبد الله بن مسعود عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال من قرأ سورة الفاتحة في كل صلاة كان له بها أجر عظيم

الاعتماد
مؤلفه او علامه
میرزا میرزا حسن

1

[illegible]

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كَيْفَ تُولَدُ خَلْقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ وَبِأَنَّهُ الَّذِي
 الَّذِي يَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَبِأَنَّهُ الَّذِي
 يَدْبُرُ الْأُمُورَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ وَبِأَنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قُلْ مَنْ يُزَكِّمُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَفَمَنْ يَمْلِكُ
 السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 سَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ قُلْ مَنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَهُوَ يَجْبِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ
 اللَّهُ قُلْ فَاذْكُرُونِمْ هَٰذَا فِرْعَوْنُ مَعَ غُلُوهِ فِي كُفْرِهِ وَدَعَا
 أَقْبَحَ دَعْوَاوِنَظَرِهِ بِالْكَلِمَةِ الشَّنْعَاءِ يَقُولُ اللَّهُ فِي حَقِّكَ كَيْفَا
 عَنْ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أَنْتَ لَهُ أَهْلٌ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بَصَارُ قَالَ ابْلِيسُ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ وَقَالَ

من بید ملکوتی
علی انکنتم تعلون اسبقوا
فانی اتعصمن بگویت اکابریت اوست اجرا
از بهر خبر و از نما رسید روز شمار و اندیش و در خلاف او اگر
سید این چو اسب گفت این تبه خدایتالی است بگو پس کجا حکر و نه بنفید و
فرعون نیز با وجود علو و کفر و با وجود عوی و شجاعت و با وجود غلبه و
شیخ او خدا تعالی را در عبادت و کفر و با وجود عوی و شجاعت و با وجود غلبه و
علت ما ازل و کلام الارب السبع و بی علی السلام حکایتیه فیما یتقال لقصه
القیه و است که ازل کرده است اینها را اگر پروردگار اسان و زمین و آسمان
واضح و این نیز گفته اند که ازل کرده است اینها را اگر پروردگار اسان و زمین و آسمان
منی رسم از خدا کے پروردگار عالمها کے
و نیز گفت

رب بما اعطيتني وقال رب انظرني وكن مشركا مقربا الله
 قال رب انظرني يعني ارفعني من هذه الدنيا وكن مشركا مقربا الله
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل

كتب بما اعطيتني وقال رب انظرني وكن مشركا مقربا الله
 خالقهم وخالق السموات والارض ورب ما فيهما ولا تعلم ولذا
 نتج عليهم الرسل بقولهم انفسهم لا يخلقون ويقولون ان
 الذين تدعون من دون الله لم يخلقوا ذبا ولا بيا ولا واحة عوالة
 والمشركون مقرون بذلك لا ينكرونه **الاصول الخامس**
 ان العباد اقصى غايات الخضوع والتذلل وله تستعمل الا
 في الخضوع لله تعالى لانه مولى اعظم النعم فكان حقيقا باقص
 غاية الخضوع كما في الكشف ثم ان راس العباد والاساسها
 التوحيد لله تعالى التي تفيد كلمة التي اليها دعيت جميع الرسل
 وهو قول لا اله الا الله والمراد اعتقاد معناها لا مجرد قولها
 باللسان ومعناها افراد الله تعالى بالعبادة والالهيّة والنفية
 والبراءة من كل معبود ومنه وقد علم الكفار هذا لانهم
 اهل اللسان الغري فقالوا اجعل الالهة لها واحدا من هذه الشئ
فصل ان عرفت هذه الاصول فاعلم انه سبحانه جعل
 العباد له انواعا منها اعتقادية وهي اساسا وذلك ان يعتقد
 انه الرب الواحد الاحد الذي له الخلق والامر ويبدى النفع و

بني الله ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل

الاساس في عبادته بالامر والاعتقاد
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل

الاعتقاد به ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل
 من سبب ان الله عز وجل افاض على نبيه صلى الله عليه وسلم ما افاض على غيره من الرسل

و اما من لم يمسك اعتقاد ان الله لا يشرك له ولا يشفع عنده احد الا بذنه واثاته
 لا معبود بحق غيره وغير ذلك مما يجب من لوازم الاهلية ومنها
 لفظية وهي النطق بكلمة التوحيد فمن اعتقد ما ذكره ولم ينطق
 به لم يحقق دمه ولا ماله وكان كالبليس فانه يعتقد التوحيد و
 يقربه كما اسلفنا عند الا انه لم يمثله امر الله بالسجود فكفر
 من نطق ولم يعتقد حرم دم وماله وحسابه على الله وحكمه
 حكم المنفقين ومنها الصوم وافعال الحج والطواف ومنها
 ماله كاخراجه من المال امثاله لما امر الله تعالى به و انواع الوليا
 والمندوبات والابدان والاموال والافعال والاقوال كثيرة
 لكن هذه اعمها واذا تقررت هذه الاصول فاعلم ان الله سبحانه
 بعث الانبياء عليهم السلام من اولهم الى اخرهم يدعوننا للعبادة
 افراد الله تعالى بالعبادة لا الى اثبات انه خلقهم ونحوه اذ هم
 مقرون بذلك كما قرنا وكدرنا ولذا قالوا اجئنا لنعبد الله
 وحده ونذكر ما كان يعبد ابائنا الى ان فرغوا بالعبادة ونخصه هادون
 الاوثان فلم ينكره الا طلب الرسول منهم افراد العبادة لله تعالى ولم ينكره
 الله تعالى لانه لا يعبد بل افراده يعبد وانكره لكونه يفرده بالعبادة

و اما من لم يمسك اعتقاد ان الله لا يشرك له ولا يشفع عنده احد الا بذنه واثاته
 لا معبود بحق غيره وغير ذلك مما يجب من لوازم الاهلية ومنها
 لفظية وهي النطق بكلمة التوحيد فمن اعتقد ما ذكره ولم ينطق
 به لم يحقق دمه ولا ماله وكان كالبليس فانه يعتقد التوحيد و
 يقربه كما اسلفنا عند الا انه لم يمثله امر الله بالسجود فكفر
 من نطق ولم يعتقد حرم دم وماله وحسابه على الله وحكمه
 حكم المنفقين ومنها الصوم وافعال الحج والطواف ومنها
 ماله كاخراجه من المال امثاله لما امر الله تعالى به و انواع الوليا
 والمندوبات والابدان والاموال والافعال والاقوال كثيرة
 لكن هذه اعمها واذا تقررت هذه الاصول فاعلم ان الله سبحانه
 بعث الانبياء عليهم السلام من اولهم الى اخرهم يدعوننا للعبادة
 افراد الله تعالى بالعبادة لا الى اثبات انه خلقهم ونحوه اذ هم
 مقرون بذلك كما قرنا وكدرنا ولذا قالوا اجئنا لنعبد الله
 وحده ونذكر ما كان يعبد ابائنا الى ان فرغوا بالعبادة ونخصه هادون
 الاوثان فلم ينكره الا طلب الرسول منهم افراد العبادة لله تعالى ولم ينكره
 الله تعالى لانه لا يعبد بل افراده يعبد وانكره لكونه يفرده بالعبادة

و اما من لم يمسك اعتقاد ان الله لا يشرك له ولا يشفع عنده احد الا بذنه واثاته
 لا معبود بحق غيره وغير ذلك مما يجب من لوازم الاهلية ومنها
 لفظية وهي النطق بكلمة التوحيد فمن اعتقد ما ذكره ولم ينطق
 به لم يحقق دمه ولا ماله وكان كالبليس فانه يعتقد التوحيد و
 يقربه كما اسلفنا عند الا انه لم يمثله امر الله بالسجود فكفر
 من نطق ولم يعتقد حرم دم وماله وحسابه على الله وحكمه
 حكم المنفقين ومنها الصوم وافعال الحج والطواف ومنها
 ماله كاخراجه من المال امثاله لما امر الله تعالى به و انواع الوليا
 والمندوبات والابدان والاموال والافعال والاقوال كثيرة
 لكن هذه اعمها واذا تقررت هذه الاصول فاعلم ان الله سبحانه
 بعث الانبياء عليهم السلام من اولهم الى اخرهم يدعوننا للعبادة
 افراد الله تعالى بالعبادة لا الى اثبات انه خلقهم ونحوه اذ هم
 مقرون بذلك كما قرنا وكدرنا ولذا قالوا اجئنا لنعبد الله
 وحده ونذكر ما كان يعبد ابائنا الى ان فرغوا بالعبادة ونخصه هادون
 الاوثان فلم ينكره الا طلب الرسول منهم افراد العبادة لله تعالى ولم ينكره
 الله تعالى لانه لا يعبد بل افراده يعبد وانكره لكونه يفرده بالعبادة

وَابْعَادَتْ خَدَائِبَ عِبَادَتِ دُرِّانِ
 نَبِيَّ كَرِيمٍ وَغَيْرِهَا رَاجِعًا شَرِكِ عِبَادِ
 مَبِائِدُ نَفَالِ اسْدَقَالِي فَلَا تَجْعَلُوا
 لَهِ انْدَادَا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَعْضِي
 بَرَّي خَدَائِبِهَا لَنْ تَمُوتَ لَمْ يَكُنْ
 اَنْبَاؤُهُ تَمَانِيَتْ بِكَيْفَتُكَ لَيْكَلِ
 هَوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَجْهٌ
 عَلِيَّكَ لَمْ يَلْبِسْ بَانِ شَيْدِمْ كَاهِ
 كَسْبِندِمْ قُورِ سِرِّ التَّبَةِ تَوْجِيهِمْ
 اَقْرَارُ وَهْ اِنْكَرِ عِبَادِيْنَ كُوْنِيْكَ
 هَوَاكَ بِيْنِ شَرِكِ كَرَفَتِمْ خَوَارِ
 تَخْلُجْ عِبَادَتِ كَرْدَنِ شَرِكِ تَبَارِ
 قَرَبِ جَنَّتِ تَبَارِ سَوِيْ اَنْهَانْدِ
 بِيْنِ اَعْتَقَادِ بُوْدِ كَشَانِ رَابِ
 اَنْبَاؤُهُ تَمَانِيَتْ بِكَيْفَتُكَ لَيْكَلِ
 هَوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَجْهٌ
 عَلِيَّكَ لَمْ يَلْبِسْ بَانِ شَيْدِمْ كَاهِ
 كَسْبِندِمْ قُورِ سِرِّ التَّبَةِ تَوْجِيهِمْ
 اَقْرَارُ وَهْ اِنْكَرِ عِبَادِيْنَ كُوْنِيْكَ
 هَوَاكَ بِيْنِ شَرِكِ كَرَفَتِمْ خَوَارِ
 تَخْلُجْ عِبَادَتِ كَرْدَنِ شَرِكِ تَبَارِ
 قَرَبِ جَنَّتِ تَبَارِ سَوِيْ اَنْهَانْدِ
 بِيْنِ اَعْتَقَادِ بُوْدِ كَشَانِ رَابِ

بَلْ يَعْبُدُونَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى غَيْرَهُ وَيَشْرِكُونَ مَعَهُ سِوَاهُ وَيَتَّخِذُونَ
 لَهُ انْدَادًا كَمَا قَالَ سُبْحَانَهُ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ انْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ اَنْ
 وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ اَنَّهُ لَا نِدَاءَ لَهُ وَكَانُوا يَقُولُونَ فِي تَلْبِيَتِهِمْ بِاللَّهِ لَيْسَ لَكَ
 شَرِيكَ لَكَ لَا شَرِيكَ هُوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَكَانَ سَمْعُهُمُ النَّبِيَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ قَوْمِهِمْ لَا شَرِيكَ لَكَ وَيَقُولُ قَدْ افْرَدُوا
 جَلَّ جَلَالُهُ بِالْعِبَادَةِ لَوْ تَوَكَّلُوا قَوْمَهُمْ لَا شَرِيكَ هُوَاكَ فَفَنَفْسُ
 التَّخَاذُ الشَّرِيكَ اَقْرَارُ بِاللَّهِ تَعَالَى بِيْنِ شَرِكًا كَمَا اَلَيْزُ نَدْعُوْهُ اَوْ
 شَرِكًا كَمَا يَحْتَمِلُ قَوْلُ اللَّهِ قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَ كُمْ ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا يَنْظُرُ
 فَنَفْسُ التَّخَاذُ الشَّرِيكَ اَقْرَارُ بِاللَّهِ وَلَمْ يَعْبُدُوا الْاَصْنَامَ بِالْخُصُوصِ
 طَهَا وَالتَّقَرُّبُ إِلَيْهَا بِالْاَنْدَادِ وَالْاَصْنَامُ الْاِلَاحُ اَعْتَقَادُهُمْ اَهْلًا تَقَرُّبُهُمْ
 اِلَى اللَّهِ زِلْهًا وَتَشْفَعُ لَهُمْ لَدِيْهِ فَاَرْسَلَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّسُلَ يَا مَرْهُمُ
 بِتَرْكِ عِبَادَةِ كُلِّ مِثْلٍ سِوَاهُ وَاِنْ هَذَا الْاَعْتِقَادُ الَّذِي يَتَقَدَّرُ فِيهِ
 الْاَنْدَادُ بَاطِلٌ وَاِنْ ذَلِكَ لَا يَكُونُ اِلَّا اللَّهُ وَهَذَا هُوَ تَوْحِيدُ الرَّبُّوِيَّةِ
 وَاِنَّهُ الْخَالِقُ وَحْدَهُ وَمَنْ هُنَا يَرَفُ اَنْ التَّوْحِيدَ الَّذِي دَعَا إِلَيْهِ
 الرَّسُلُ مِنْ اَوَّلِهِمْ وَهُوَ نُوْحٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِلَى اٰخِرِهِمْ وَهُوَ مُحَمَّدٌ صَلَّى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هُوَ تَوْحِيدُ الْعِبَادَةِ وَلِذَا يَقُولُ لَهُمُ الرَّسُلُ اَلَا تَعْبُدُوْنَ
 اِلَّا اللَّهَ اَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرِهِ وَقَدْ كَانَ الْمُشْرِكُونَ مِنْهُمْ

وَابْعَادَتْ خَدَائِبَ عِبَادَتِ دُرِّانِ
 نَبِيَّ كَرِيمٍ وَغَيْرِهَا رَاجِعًا شَرِكِ عِبَادِ
 مَبِائِدُ نَفَالِ اسْدَقَالِي فَلَا تَجْعَلُوا
 لَهِ انْدَادَا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَعْضِي
 بَرَّي خَدَائِبِهَا لَنْ تَمُوتَ لَمْ يَكُنْ
 اَنْبَاؤُهُ تَمَانِيَتْ بِكَيْفَتُكَ لَيْكَلِ
 هَوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَجْهٌ
 عَلِيَّكَ لَمْ يَلْبِسْ بَانِ شَيْدِمْ كَاهِ
 كَسْبِندِمْ قُورِ سِرِّ التَّبَةِ تَوْجِيهِمْ
 اَقْرَارُ وَهْ اِنْكَرِ عِبَادِيْنَ كُوْنِيْكَ
 هَوَاكَ بِيْنِ شَرِكِ كَرَفَتِمْ خَوَارِ
 تَخْلُجْ عِبَادَتِ كَرْدَنِ شَرِكِ تَبَارِ
 قَرَبِ جَنَّتِ تَبَارِ سَوِيْ اَنْهَانْدِ
 بِيْنِ اَعْتَقَادِ بُوْدِ كَشَانِ رَابِ
 اَنْبَاؤُهُ تَمَانِيَتْ بِكَيْفَتُكَ لَيْكَلِ
 هَوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَجْهٌ
 عَلِيَّكَ لَمْ يَلْبِسْ بَانِ شَيْدِمْ كَاهِ
 كَسْبِندِمْ قُورِ سِرِّ التَّبَةِ تَوْجِيهِمْ
 اَقْرَارُ وَهْ اِنْكَرِ عِبَادِيْنَ كُوْنِيْكَ
 هَوَاكَ بِيْنِ شَرِكِ كَرَفَتِمْ خَوَارِ
 تَخْلُجْ عِبَادَتِ كَرْدَنِ شَرِكِ تَبَارِ
 قَرَبِ جَنَّتِ تَبَارِ سَوِيْ اَنْهَانْدِ
 بِيْنِ اَعْتَقَادِ بُوْدِ كَشَانِ رَابِ

اَلَا اللَّهُ عِبَادَتِ كَيْفَتُكَ لَيْكَلِ
 هَوَاكَ تَمَلَّكَ وَمَا لَكَ وَجْهٌ
 عَلِيَّكَ لَمْ يَلْبِسْ بَانِ شَيْدِمْ كَاهِ
 كَسْبِندِمْ قُورِ سِرِّ التَّبَةِ تَوْجِيهِمْ
 اَقْرَارُ وَهْ اِنْكَرِ عِبَادِيْنَ كُوْنِيْكَ
 هَوَاكَ بِيْنِ شَرِكِ كَرَفَتِمْ خَوَارِ
 تَخْلُجْ عِبَادَتِ كَرْدَنِ شَرِكِ تَبَارِ
 قَرَبِ جَنَّتِ تَبَارِ سَوِيْ اَنْهَانْدِ
 بِيْنِ اَعْتَقَادِ بُوْدِ كَشَانِ رَابِ

ابره خدا باشد ای بی غیر او هر کس که حق و قصر کردن همه
 خلق کند شریک باشد او هر کس که کارهای برایش
 آن مخلوق شده باشد او را بخدا در عبادت خواه
 مخلوق نبود او که او گرد بر است که فرشته باشد یا بی
 یا بی او قدرت یا قهر یا دور یا زنده یا مرده دان
 شخص این عبادت یک نام ازین پارسه شده آن مخلوق
 باشد اگر چه بخداست او را می کند عبادت آن مخلوق
 آرد پس اقرار کردن شرکان بخداست و هم بجای
 دیگرین بنام او شرکان بخداست و هم بجای
 او لا اله الا الله

چون مقرر شد که از آن مردن مشرکان در غزوات و جهاد
باید بود مشرک کردن این بزرگوار خدایتعالی را
میشد کسی که بعد از آنکه خود را در جهاد و غزوات
ترکیان است از مشرک قبول نیکند عطا
کردن آنها ایشان قبول نیکند عطا
کنند ایشان را پس اگر کس
نبوی

وَلاَ يَغْنَى عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ وَأَنْ عِبَادَتِهِمْ هِيَ اعْتِقَادُهُمْ فِيهِمْ
 اَلْهَمْ يَضْرُوبُونَ وَيَنْفَعُونَ وَأَنْهُمْ يَقْرَبُونَ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى وَ
 اَنْهُمْ لِيَشْفَعُونَ لَهُمْ عِنْدَهُ تَعَالَى فَخْرُ وَالْهَمُ الْخَائِرُ وَطَافُوا
 بِهِمْ وَنَدَرُوا الْمَنَ وَرَعَلِيَهُمْ وَقَامُوا مَتْنُ اللَّيْنِ مَتَوَاضِعِيهِ
 فِي خُدْمَتِهِمْ وَسَجْدِ وَالْهَمِّ وَمَعَ هَذَا كُلِّهِ نَمَّ مَقْرُونُ لِلَّهِ
 بِالرَّبُوبِيَّةِ وَانَّهُ الْخَالِقُ وَكَانَهُمْ مَا اشْرَكُوا فِي عِبَادَتِهِ جَعَلَهُ
 مُشْرِكِينَ وَلَمْ يَعْتَدِ بِاَقْرَارِهِمْ هَذَا لِانَّهُ نَافَاهُ فَعَلِمَ فَلَمْ يَفْعَلْ
 اَلْاَقْرَارُ بِتَوْحِيدِ الرُّبُوبِيَّةِ فَهَمَّ شَانُ مِنْ اَقْرَابِ اللَّهِ تَعَالَى بِتَوْحِيدِ
 الرُّبُوبِيَّةِ اَنْ يَفْرُدَهُ بِتَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ فَاذَلِكَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فَا
 اَلْاَقْرَارُ اَلْاَوَّلُ بَاطِلٌ وَقَدْ عَرَفُوا وَمِنْ فِي طَبَقَاتِ النَّارِ وَقَالُوا
 تَاللَّهِ اِنْ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ اذْ تَسْوِيكُمْ رَبُّكَ الْعَالَمِينَ مَعَ
 اَنْهُمْ لَمْ يَسُوْا وَمِمَّ بِهِ مِنْ كُلِّ وَجْهِ وَلاَ جَعَلُوْهُمْ خَالِقِينَ وَ
 وَلاَ رَازِقِينَ لَكِنْ عُلُوْا اِذَا صَارُوا فِي النَّارِ فِي قَعْرِ جَهَنَّمَ اِنْ خَلَطَ
 اَلْاَقْرَارُ بِذَرَّةٍ مِنْ ذَرَاتِ اشْكَالِ الشُّرَكَاءِ وَعَدَمِ تَوْحِيدِ
 الْعِبَادَةِ صِيَرَهُمْ كَمَنْ سِوَايْنِ الْاَصْنَامِ وَبَيْنَ رَبِّ الْاَنَامِ
 وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ اَسْمَاءُ مَا يَقَرُّ
 اَكْثَرُهُمْ فِي اَقْرَارِهِ بِاللَّهِ وَبَانَهُ خَلْقُهُ وَخَلْقُ السَّمَوَاتِ

وَلاَ يَغْنَى عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ وَأَنْ عِبَادَتِهِمْ هِيَ اعْتِقَادُهُمْ فَيَقُولُونَ
 اللَّهُمَّ يَضُرُّونَ وَيَنْفَعُونَ وَأَنْهُمْ يَقْرَبُونَكَ إِلَى اللَّهِ زُلْفَى وَ
 أَنْهُمْ لِيُشْفَعُونَ لَهُمْ عِنْدَهُ تَعَالَى فَخَرُّوا لَهُمُ الْخَائِرَ وَطَافُوا
 بِهِمْ وَنَزَّلُوا إِلَيْهِمْ وَوَعَلَهُمْ وَقَامُوا مَتْنًا لِلْبَيْنِ مَتَوَاضِعِينَ
 فِي خِدْمَتِهِمْ وَسُجُودِ وَاعْبُدُوا اللَّهَ مَعَ هَذَا كُلِّهِمْ مَقْرُونٌ لِلَّهِ
 بِالرَّبُوبِيَّةِ وَأَنَّهُ الْخَالِقُ وَكَانَهُمْ مَا اشْرَكُوا فِي عِبَادَتِهِمْ جَعَلَهُمْ
 مُشْرِكِينَ وَلَمْ يَعْتَدِ بِأَقْرَارِهِمْ هَذَا لِأَنَّهُ نَافَهُ فَعَلَهُمْ فَلَمْ يَنْفَعِهِمْ
 الْأَقْرَارُ بِتَوْحِيدِ الرُّبُوبِيَّةِ فَهَمَّ شَأْنُ مَنْ أَقْرَبَ بِاللَّهِ تَعَالَى بِتَوْحِيدِ
 الرُّبُوبِيَّةِ أَنْ يَفْرُدَهُ بِتَوْحِيدِ الْعِبَادَةِ فَذَا لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَافِ
 الْأَقْرَارِ الْأَوَّلِ بَاطِلٌ وَقَدْ عَرَفُوا وَمِنْ فِي طَبَقَاتِ النَّارِ وَقَالُوا
 تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَلَيْسَ لَنَا نُصْرَةٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَعَ
 أَنْهُمْ لَمْ يَسُبُّوهُمْ مِنْ بَعْضِ أَسْمَاءِ اللَّهِ وَلَا جَعَلُوا مِنْ خَالِقِينَ وَ
 وَلَا رَازِقِينَ لَكِنْ عَمِلُوا إِذَا صَارُوا فِي النَّارِ فِي قَعْرِ جَهَنَّمَ أَنْ خَلَطُوا
 الْأَقْرَارَ بِذَرَّةٍ مِنْ ذَرَاتِ أَشْكَالِ الشُّرَكَاءِ وَعَدَمَ تَوْحِيدِ
 الْعِبَادَةِ صَبَرَهُمْ كَمَنْ سَوَّاهُ الْأَصْنَامَ وَبَيْنَ رَبِّ الْأَنَامِ
 وَمَا يُؤْمِنُونَ أَكْثَرُ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ أَيْ مَا يَقَرُّ
 أَكْثَرُهُمْ فِي أَقْرَارِهِ بِاللَّهِ وَبِأَنَّهُ خَلَقَهُ وَخَلَقَ السَّمَوَاتِ

و خداوند است که با فضل و بک و خلق
 و در این کتاب برای پروردگار و خلق
 و در این کتاب برای پروردگار و خلق
 و در این کتاب برای پروردگار و خلق

واین عقاید توبه کردن بر
ایشان واجبست و از فردم آن که در
گوربا و اولیاست و سابقین است اینها
را اندر شرکان خدا تعالی گنایب
شود باین توبه کشاده است و اگر اصرار
نمایند مقرر شد چهار کردن بایشان و
علا شد ازین آنچه خلل کردند ازین
برای رسول خود صلی الله علیه و آله و سلم از شرکان
و اگر گوی استغاثه یعنی فریادری فوسن از غیر الله
نمایند به آدم باز توبه باز بر ایمیم باز موسی باز
عیسی علیه السلام باز توبه کند یسوی ستم با صفا
پس اینان است باینکه استغاثه کردن به هر یکی ازین
گویم پیغمبران مذکور علیهم السلام و در اوقات زنده
خواهند بود و واجبست مردان قدرت داشته
باشند پس مردان استغاثه هیچ قباحتی ندارد و درین

و ان التوبة واجبة عليهم عن هذا الاعتقاد وعن فروعه من
عبادة القبور والاولياء والتخاذل مع الله كاذبا فان تابوا
فباب التوبة مفتوح وان اصرروا فعين جهادهم وحل منهم
ما احل الله تعالى للرسول صلى الله عليه وسلم من المشركين
فان قلت الاستغاثه قد ثبتت في الاحاديث فانه قد صح
ان العباد يوم القيمة يستغيثون بآدم ابي البشر ثم بنوح ثم
ابراهيم ثم موسى ثم عيسى عليهم السلام ثم يستغيثون الى
نبينا محمد صلى الله عليه وسلم بعد اعتذار كل واحد من الانبياء
فهذا دليل على ان الاستغاثه بالخلقين الاحياء فياقدرون
عليه لا ينكر احد وقد قال الله تعالى في قصة موسى عليه السلام
مع الاسرائيلي والقبطي فاستغاثه الذي من شعبته على الذي من
عدوه واما الكلام في استغاثه القبوريين وغيرهم باولياءهم وطلب
امور لا يقدر عليها الا الله سبحانه من غافية المرضى وغيرها بطل
من هذا ان القبوريين وغيرهم من اتبع من يعتقد في وفاته
يجعلون لهم حصته من الولدان عاش ولشرك من المحل في بطن
ليعيش لهم ويأتون بمنكرات ما بلغ اليها المشركون ولقد اخبرني
بعض من يتوكل ما يند القبوريون لبعض اهل القبور انه جاءهم

من عدمه
و ان الله تعالى
قد علم ان الله تعالى
قد علم ان الله تعالى

ایشانست که از اولیای غیر خداوند
نمیگویند که میفرستند باینکه بگویند که
فرستادند باینکه بگویند که فرستادند
و این عقاید توبه کردن بر
ایشان واجبست و از فردم آن که در
گوربا و اولیاست و سابقین است اینها
را اندر شرکان خدا تعالی گنایب
شود باین توبه کشاده است و اگر اصرار
نمایند مقرر شد چهار کردن بایشان و
علا شد ازین آنچه خلل کردند ازین
برای رسول خود صلی الله علیه و آله و سلم از شرکان
و اگر گوی استغاثه یعنی فریادری فوسن از غیر الله
نمایند به آدم باز توبه باز بر ایمیم باز موسی باز
عیسی علیه السلام باز توبه کند یسوی ستم با صفا
پس اینان است باینکه استغاثه کردن به هر یکی ازین
گویم پیغمبران مذکور علیهم السلام و در اوقات زنده
خواهند بود و واجبست مردان قدرت داشته
باشند پس مردان استغاثه هیچ قباحتی ندارد و درین

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

بدرأهم وحلية لنساءه وقال هذه لسيدة فلان يعني صاحب
القبر وذلك نصف مهابتي لاني زوجتها وكنت ملكك نصفهم
ولانا يعني صاحب القبر وهذا شيء ما يبلغ اليه عباد الاصداء
نعم الجواب ان استغاثة العباد يوم القيمة وطلبهم من الانبياء
ان يدعوا الله تعالى ان يفصل بين العباد بالحسب احق بريحهم
من هول الموقف وهذا الاشك في جوارزه اعني طلب الدعاء
لله تعالى من بعض عباده لبعض بل قال صلى الله عليه وسلم نعم
لما خرج معتمرا لا تنسنا يا اخي من دعائك وامر الله تعالى ان
يدعوا للمؤمنين وليستغفر لهم وقد قالت ام سليم يا رسول الله
خادمك اشرا دع الله له وقد كان الصحابة رضي الله عنهم
يطلبون الدعاء منه صلى الله عليه واله وسلم وهو حي وهذا
امر متفق على جوارزه والكل اقر في طلب القبوريين من الاموات او
من الاحياء الذين لا يملكون ان ينفسهم نفعا ولا ضرا ولا موقنا
ولا حيوة ولا نشوة ان يشفعوا مرضاهم ويردوا غائبهم
ينفسوا على حيلاتهم وان ليسقوا ذرعهم ويددوا صرع موتهم
ويحفظوهم من العين ويخوذ ذلك من المطالب التي لا يقدر
عليها الا الله وكيف تطلب من الجحاد وهذا عين ما فسده

و این فصل ۹

آن م
کلمه نفع نیلست مگر با التزام معنی
در اینستان بگانه نیندازند و در العبادت
خداوند را بی خودی شکر گویند چنانکه در وی نیست
حضرت بر حق آنکه در حق وی نیست
در پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده است
بوم یسئلون ذرأه میدهند و باز میگردانند
و گفت لا اله الا الله

و در آن روز فرزندان ایشان را اسیران ضعیف و بیچاره
پایندار کی که ظاهر است همیشه در ادب و تقوا و اراد
و در بهات او را بخواند و آیت المومنین علی رضی
عنه یاران عند العبدین بسیار راه آتش بوقت
و ایشان کلمه لا اله الا الله می گفتند و لیکن ایشان
در زمان علی علیه السلام غلو کردند و اعتقاد کردند
که عذاب از علی بر دیگرستان بر او دنیا افتاد و گشت
یک مجلس از این بفرمانان عذاب نکرده اگر چه
۲۸

ایها وزرین بجافت و در انجا
بودن خیار

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

در این میان که می بینند
 و از بعضی از اینها می دانند
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست

جوفها و الاخیار ببعض ما یکتبه الانسان فان هذا دلیلاً
 علی حقیقة الاصنام فها هم للاسلام و تشدید لارکان
 الاصنام و التحقیق ان ابلیس وجوده من الجن و الاشرار
 العنانه فی ضلال العباد و قد سکن الله ابلیس من الدخول الی
 الابدان و الوسوسة فی الصدور و التقام القلب بخرطومه
 فذلک یدخل اجواف الاصنام ویلقی الکلام فی اسماع الاعداد و یسلم
 یصنع فی اهل عقائد القبور فان الله تعالی قد اذن له ان یحلب
 بنی آدم بخيله و رجله و ان یشارکم فی الاموال و الارواح
 فی الاحادیث ان الشیاطین تشتت کل مع بالامر الذی یحده
 الله عزوجل فلیقنه الی الکماؤم الذین یخبرونهم بالغیبات
 و یزیدون فیما یلقیه الشیطان من عند انفسهم ما لا یحکونه
 یقصدون شیاطین الانس من سدره القبور بذک الزور و الیهتم
 فیقولون للقبور ین ان فعل الولی و فعل ویرغبونهم فیهم
 و یحذرونهم من ویرون العامة ملوک الاقطار مغرین
 لذلک و یولون العمال لقبض النذور و قد یتولاهم من حیث
 الظن فیهم من عالم اوقاضه فیم التدلّیس لبلّیس و تقرعینه
 لهذا التلّیس فقلت هذا امرهم البلاد و اجمعت علی

در این میان که می بینند
 و از بعضی از اینها می دانند
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست

در این میان که می بینند
 و از بعضی از اینها می دانند
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست
 این را در حقیقت اعتقاد و دلیل اینست

مذهب شیعیان از آن جهت که در این مذهب هر چه از حق است
 اجماع کرده اند و تمام روی زمین از آن جهت که در این مذهب
 شرق و غرب و بین و خارج هر چه از حق است اجماع کرده اند
 در هر وقت که از حق است اجماع کرده اند و تمام روی زمین از آن جهت که در این مذهب

سكان الارض والاعجاز و طبق الارض شرقا وغربا ويمتأوا
 شاما وجنوبا وعدنا بحيث لا بلدة من بلاد الاسلام الا وفيها
 قبور ومشاهد و آباء يعقدونها ويعظمونها وينذرونها
 ويهتفون باسمائها ويحلفون بها ويطوفون بغنائم القبر ويسبحون
 ويصنعون كل امر يقدر من عليه من العبادة لها والتعظيم
 بل هذه مساجد المسلمين غالمها لا يخلو عن قبر او قبرتها
 او مشهد يقصد المصلون في اوقات الصلوة يصنعون ما
 ذكره بعضنا مما ذكره ولا يوسع عقل عاقل ان هذا منكر يبلغ الى
 ما ذكرت من الشناعة ويسكت عنه علماء الاسلام الذين ثبتت
 لهم الوطاة في جميع جهات من الدنيا قلت ان اردت الاضا
 وتوكت متابعة الاسلاف وعلمت ان الحق ما قام عليه الدليل
 لا ما اتفق عليه العوام جيل بعد جيل وقبيل بعد قبيل فاعلم
 ان هذه الامور التي نذرت حول انكارها ونسعى في هدم
 منارها صادرة من العاقل الذين اسلامهم تقليدا لا باء
 بلاد دليل ومتابعة لهم من غير فرق بين دني ومثلي ينشأ الوا
 فيهم فيجداهل قريته واصحاب بلده بل يقنونه في الطفولية
 ان يهتف باسم من يعتقدونه ويراهم عليه ويعظمون ويرجلون

سجدای سلامان عالی از قبر ایشان سجد
 قریب باشند و اینست و مراد از سجد باز نزدیک سجد
 که نماز این وقت نماز اقصا آن کنند و آنچه ذکر
 شد مگر بعضی آن کجای آنند و در عقل هیچ
 عاقل سنگبج که این همه افعال الحما و کفر و منکر
 و خلاف شرع باشند چگونه تواند کرد خودی از اوقات
 و شبی و علمای اهل اسلام که در همه جهات نیز

گویم که اگر اصف خدای و متابعت اهداف خود را
 نمی و بدانی که حق آن باشد بر آن و این قائم کرده
 و قبیل بعد قبیل پس بدان که این امور مذکوره که
 بر و انکار آن شود و عقل بر این و در قرآن
 منار آن می بینیم از عوام صادر میشود که اسلام
 متابعت آباء ایشان پورده میشود و در
 از این در میان ایشان پورده میشود و در

طفولیت تعلیم میکنند که نام فلان و
 با و از این بزرگواران که معتقد آن دل باشند
 و ایشان را نیز از این مناد و عالمی میشود
 فایده آن میکنند و او را از دورم

این اوی خود بوی قند آورد
 و در بختن ویدی خن جگر
 و آن قصه را نام پیستی در نام کرد
 نیز آورده است پیستی در نام کرد
 خود بانی را سود رسانده که دیدن کرد
 و آن بود که در بختن ویدی خن جگر
 و آنکه نامی از آن کرد

1945

1149A1